

NES EN HET BRUIN WINKELTJE

(Kramer-Res)

Blijspel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NES EN HET BRUIN WINKELTJE – KRAMER-RES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © by Ulla Kling

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Nes: onlosmakelijk met haar bruin winkeltje verbonden en voor haar omgeving een vertrouwd baken

Evert: voorheen een acceptabele tijdgenoot, maar, sinds z'n uitverkiezing tot burgemeester, een eierzuchtig despoot, die Nes haar winkeltje wil opofferen aan een waanidee!

Beate: moeder van Evert, maar ook vriendin, c.q. cliënte van Nes en uiteindelijk, tot ongenoegen van zoonlief, haar zijde kiezend

Riebeek: ambtenaar en rechterhand van Evert, zij het dan ook met gemengde gevoelens

Lieke: nichtje van Nes, bij haar tante op bezoek en helemaal hoteldebotel van die haar knusse winkeltje

Loek: werknemer bij de super in de nabij gelegen stad en Nes regelmatig op de hoogte houdend van de dagprijzen aldaar

Anton: levensgenieter en, naar gaandeweg blijkt, beslist geen fan van burgemeester Evert en diens idiote plannen

Greet: ook een trouwe bezoeker van het bruin winkeltje en niet van zinnens werkloos te blijven toekijken naar de ondergang ervan

Sien: met Greet en vele andere cliënten op dezelfde golflengte zittend en samen een weerbaar front vormend

DECOR:

Het stuk speelt in een ouderwets bruin winkeltje, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links deur naar de tuin, ook als zodanig herkenbaar. In de korte kant rechts deur naar de privé vertrekken. In de brede achterwand de winkel deur, ook als zodanig herkenbaar. Links daarvan het winkelraam, eventueel met het opschrift "koloniale waren". De inrichting van de winkel kan naar eigen goeddunken, met dien verstande, dat achter rechts een klein gammal toonbankje staat, met ouderwetse kassa. Ook dient ergens een gammal driezitsbankje te staan en ergens anders nog eventueel een kruk, of een zak meel of iets dergelijks, waarop voor en na ook nog eens iemand op kan gaan zitten. Voor het overige staan, liggen en hangen er tal van artikelen, hoofdzakelijk levensmiddelen, van het meest uiteenlopende gehalte, waaronder ook een plankje of rekje, waarop wat glazen potten met inhoud. De decorbouwer kan zich hier naar hartelust uitleven.

EERSTE BEDRIJF

Het toneel is leeg, dan ziet men door het winkelraam hoe Loek zijn fiets tegen de muur onder het raam zet, waarna hij hijgend opkomt via midden.

Loek: (*kijkt, ziet haar niet, roept*) Mevrouw Neuteboom! (*in zichzelf*) Ik moet de eerste keer nog meemaken, dat ze er is, als ik kom.

Nes: (*inmiddels op van links*) Razende Roel! Ik heb je heus wel zien aankomen. En hoor nu eens hoe je staat te hijgen! Doe het toch eens wat kalmer aan!

Loek: Wat dacht u, ik heb heus nog wel meer te doen dan alleen maar hiernaartoe te komen.

Nes: (*spottend*) Echt waar? Moet je dan soms op tijd zijn voor een afspraakje met de een of andere schone?

Loek: (*honend*) Ik ben toch zeker niet zo gek om me, in de bloei van m'n ontwikkeling, 'n meid op de nek te halen! Weet u ook wat het vrouwvolk vandaag de dag kost? Dat wil er toch alleen maar op uit! Naar de discotheek, 'n bioscoopje hier, 'n restaurantje daar en noem maar op!

Nes: Gelijk heb je, jongen, en ook nog tijd genoeg. Leef er nog maar 'n beetje van. Tegen de tijd, dat je voor vijf koters moet opkomen, kun je het niet meer.

Loek: (*geschrokken*) Wilt u me voor de rest van m'n leven 'n shock bezorgen?

Nes: (*vrolijk*) Welnee, joh. Maar vertel eens, je hebt je schooljaren nu toch al een poosje achter de rug: hoe lang wil je nu nog met kisten blijven sjouwen in die supermarkt?

Loek: Weet u, ik werk me langzaam omhoog tot afdelingschef, of, wat nog beter is, ik maak me op een gegeven moment zelfstandig.

Nes: (*is links en rechts bezig*) Je kunt mijn winkeltje overnemen.

Loek: (*schallend*) Hahaa! Deze prehistorische bedoening? Neemt u me niet kwalijk, maar zoiets als dit hier bestaat in feite niet meer!

Nes: (*geërgerd*) Je ziet toch, dat het wél bestaat!

Loek: Als u tenminste een béetje gemoderniseerd had. Alleen al het reclamebord aan de gevel: "Koloniale waren"! Die benaming bestaat in ons hedendaags spraakgebruik niet eens meer!

Nes: Dat zal me worst wezen. "Ik" besta nog en dat is de hoofdzaak!

Loek: Een lichtreclame met het opschrift "Comestibles Agnes Neuteboom" zou al een hele verbetering zijn.

Nes: (*honend*) Comestibles! De oude vrouwtjes, die bij mij komen kopen, kunnen zich geen "comestibles" permitteren. En 'n

lichtreclame hoef ik ook niet. 's Nachts is de winkel gesloten en overdag weten de mensen mij met de ogen dicht te vinden.

Loek: Oké, maar neem dan dit gammele ding hier. (*stoot met voet tegen de toonbank*) Dat is toch echt geen gezicht!

Nes: (*in paniek*) Laat dat, zeg, daar zit de houtworm in! Moet 't soms in elkaar vallen, zodat die arme beestjes hun tehuis verliezen?!

Loek: Dat bedoel ik toch. Dit schreeuwt om een moderne toonbank uit chroom. En dan die wanorde hier. Die knotten wol passen toch echt niet naast de suiker. En wat heeft die rol prikkeldraad te betekenen? Weggooien zeg ik u!

Nes: O ja? En als dan iemand 'n stuk omheining nodig heeft?

Loek: (*hoofdschuddend*) En moet je dit zien: de schoensmeer naast de jam, het wc-papier tussen de perziken en de leverworst. Ik vraag me af, hoe u hier zelf überhaupt nog iets kunt vinden.

Nes: Blijf nu maar overal met je vingers vanaf, ja! Bij mij heeft alles z'n vaste plek. En zolang ik hier nog rondloop komen er ook geen chroomtoestanden. Daar zou ik immers niet meer bij passen. (*geërgerd*) Je begint me op de zenuwen te werken. En als je alleen maar bent gekomen om te hakken, mag je weer vertrekken!

Loek: Och, kom nou, ik bedoel het toch alleen maar goed.

Nes: Kan best, maar drie keer per week een portie goede bedoelingen is mij een beetje veel.

Loek: (*verzoenend*) Ik zal proberen er een volgende keer aan te denken. Maar kijkt u eens, ik heb ook weer de actuele prijzen meegebracht. En beseft u overigens ook wel, dat ik hiermee voortdurend m'n ontslag riskeer? Wat ik doe is je reinste bedrijfsspionage.

Nes: Overdrijf toch niet zo. Als ik nog kon fietsen, reed ik er zelf naartoe om de prijzen te noteren.

Loek: Rustig nu maar, ik zal dat heus wel voor u blijven riskeren. Ik weet zelf niet waarom ik het doe. Ik denk, dat het komt, omdat ik een sociaal voelend mens ben. Maar kijkt u eens, met de tomaten buiten mag u rustig omhoog gaan, die zijn bij ons twaalf cent per pond duurder. (*geeft haar het briefje*) De aardappelen moeten echter drie cent omlaag. Nou ja, en de suiker is deze week bij ons in de aanbieding, dat ziet u wel.

Nes: (*zijn briefje bestuderend*) Wat ze van het ene artikel afknijpen, frommelen ze er op het andere weer bij.

Loek: En met de eieren bent en blijft u nog steeds te duur.

Nes: (*verontwaardigd*) Maar de mijne zijn zelf gelegd!

Loek: (*grinnikend*) O ja? En hoe lapt u 'm dat dan?

Nes: Doe niet zo achterlijk. Je weet best, dat ze van m'n eigen kippen komen!

Loek: Ja ja, maar de onze zijn toevallig ook door kippen gelegd.

Nes: Maar vraag niet hoe! (*gemelijk*) De mensen weten de natuurlijke producten vandaag de dag niet meer te waarderen. Verse eieren, met een diep gele dooier erin. Daaraan smaakt men meteen hoe gelukkig de kippen zich voelen als ze buiten vrij in de hof kunnen rondscharrelen. (*pakt 'n ei*) Hier, dit is geen op commando uitgeknepen product van zo'n arm beest uit 'n legbatterij, en dat proeft men! (*peinzend*) Maar ja, wat loop ik me ook nog druk te maken. Ik zal hier toch niet meer tot aan het einde der tijden kunnen blijven rondschar... eh, rondlopen bedoel ik. Maar ik vraag me wel af hoe het dan verder moet met de oudjes, die geen auto hebben om naar die super van jou te rijden. En waar ze dan midden in de nacht moeten aanbellen om een paar kiespijnpoeders of een pakje kamillethee.

Loek: (*troostend*) Och kom, mevrouw Neuteboom, morgen kijkt u er gegarandeerd weer anders tegenaan. Maar nu moet ik er echt weer vandoor. En u weet, over 'n paar dagen ziet u me wel weer met de nieuwe prijzen.

Nes: Zeker, jongen, (*met hem mee naar buiten*) In elk geval bedankt zeg. Maar die fiets van je hoeft niet altijd onder het raam te staan. Die kun je ook wel voren bij het poortje achterlaten. (*met 'n zucht*) Maar dat zul je toch wel weer vergeten. De jeugd van tegenwoordig!

Loek: Maar ook oudere jaargangen zijn vergeetachtig, want hoe zit het met mijn beloning?

Nes: (*vrolijk*) Ach ja, je versnapering! (*komt terug, haalt twee droppastilles uit 'n glazen pot, geeft die*) Hier, breek ze maar in tweeën, heb je er langer van. (*kijkt hem na*) En rij een beetje voorzichtig, ja! (*terug, dan naar links*) Ik zal toch nog maar 'n beetje in m'n tuintje gaan doen. (*in de verte, grinnikend*) Eerst komen ze om zaad, dat niet uitkomt, dan om plantjes, die door de slakken worden opgevreten, en dan uiteindelijk om m'n groenten. (*af*) Ik zal het zaakje voorlopig toch nog maar niet opgeven.

Beate: (*op via midden, kijkt*) Waar mag ze dan nu alweer zijn? Net nu ik best een hartversterkertje kan gebruiken.

Anton: (*op via midden, tikt tegen z'n hoed*) Hallo schoonheid. En, hoe staat het leven?

Beate: Slokjes-Anton. En, door hoeveel halflege bierglazen heb je je vandaag alweer heen gesabbeld?

Anton: Bedroevend is het. De mensen zijn toch veel te gierig

geworden. Niet eens het kleinste restje laten ze meer in hun glas achter. Ik zou me schamen!

Beate: Dat jij er niet vies van bent uit glazen, waarin anderen al hun neus hebben gestoken, de laatste restjes te lebben? (*rilt even*)

Anton: (*gaat op het bankje zitten*) Ach wat, zo kieskeurig ben ik niet. Maar eh, is Nes er niet?

Beate: Zal wel in d'r tuin zijn, denk ik. En net nu zou ik best eh... nou ja, dat gaat je niets aan.

Anton: (*grijnzend*) Kun je de fles dan nergens vinden?

Beate: Niet brutaal worden, jij! Maar eh, wat moet je dan van Nes?

Anton: Kijk, en dat gaat jóú niets aan. Maar Nes zal ervan staan te kijken.

Beate: (*ongeïnteresseerd*) Het kan me ook niet in 't minst interesseren!

Anton: Tjonge, wat zal ze grote ogen opzetten!

Beate: (*bars*) Komt er nog wat van?

Anton: Goed, goed, het is, dat je zo blijft aandringen. Luister, ik zit zonet bij Thies in de kroeg en dan hoor ik opeens hoe achter me, in de kleine hoek links, weet je wel, onze burgemeester met iemand zit te discussiëren.

Beate: Aha, onze burgemeester. (*nieuwsgierig, trots*) En, wat zei hij?

Anton: Voor zover ik 't begrepen heb, ging het over de aanleg van een randweg, aansluitend op de autosnelweg, over onteigening en Nes d'r bedoening hier.

Beate: Dat begrijp ik niet. Wat zou Nes d'r huis nou met dat soort dingen te maken kunnen hebben?

Anton: Zover als ik begrepen heb, staat het in de weg. Maar afgezien daarvan, wat moeten wij met een randweg? Nauwelijks is die opgeblazen onnozelaar hier tot burgemeester gekozen, of hij denkt al meteen alles ondersteboven te moeten gooien!

Beate: Wil je wel een beetje op je woorden letten, ja! Uiteindelijk is meneer de burgemeester mijn zoon!

Anton: (*honend*) Natuurlijk is het je zoon, maar wel een, waarop je je niets hoeft in te beelden!

Beate: Nu mag je je wel een beetje gedeisd houden, vriend. Mijn jongen heeft tenminste iets bereikt.

Anton: Ja, maar dat heeft hij dan wel pas vanaf het moment, dat jullie Jan en alleman hebben omgekocht om op hem te stemmen.

Beate: Man, zo'n slokjesslurper als jij heeft toch geen flauw idee van politiek en vooruitgang, dus kun je maar beter je mond houden.

Anton: Ik was sowieso al niet meer van plan nog met je te praten, omdat je voor mij geen gelijkwaardige gesprekspartner bent.

Beate: (*opgewonden*) Wat ben ik niet?

Anton: (*tikt tegen z'n voorhoofd*) Hierboven mis jij iets, omdat je niet begrijpt, dat jullie veelgeprezen vooruitgang ten koste gaat van het menselijk welbevinden. Maar misschien, dat je er nog wel eens achter komt.

Beate: Man, wat zou ik me ook met jou inlaten. En Nes hoeft je ook niets te vertellen. Als mijn zoon, meneer de burgemeester, haar iets wil meedelen, kan hij dat heus wel alleen, daar heeft hij jou echt niet bij nodig.

Anton: Mij best. Ik had haar alleen maar vroegtijdig willen waarschuwen. En wat heb ik nu aan mijn goedheid overgehouden? Alleen maar een knagende dorst.

Beate: Dat kan niet. Knagen doet alleen maar de honger. En voortdurende dorst kan betekenen, dat je blindedarm eruit moet.

Anton: Die hebben ze er bij mij al op m'n derde uitgehaald.

Beate: Aha. Dan is het 't gemis ervan, dat je parten speelt.

7 &

Nes: (*op van links*) Ha, kijk eens aan. Hadden jullie maar geroepen.

Beate: Hallo Nes. En, hoe gaat het er zoal mee?

Nes: Goed, ik heb niet te klagen.

Anton: Dat zal meteen anders worden, als je hoort wat ik te vertellen heb.

Beate: (*kwaad*) Houd jij je mond, oud wijf!

Nes: Wat hebben jullie dan voor geheimen met z'n twee?

Beate: Niets, Nes, niets. Anton hoort voortdurend vlooien hoesten.

Anton: O nee, geen vlooien, maar de burgemeester. Luister, Nes, je moet niet vreemd staan te kijken, als die hier binnenkort komt opdagen om...

Beate: (*onderbrekend*) Luister niet naar dat stuk onbenul, Nes. Al die verschaalde restjes hebben ondertussen z'n hersens aangetast.

Anton: ...komt opdagen met de mededeling, dat je het huis uit moet.

Nes: (*strijdlustig*) Wat? Hoezo? Wat weet jij, dat ik niet weet?

Anton: Niets officieels. Alleen wat ik zo toevallig gehoord heb en dat klonk niet al te best. Daar waren woorden bij als autosnelweg, onteigeningsprocedure en noem maar op.

Nes: En wat gaat mij dat aan? Ik heb geen autosnelweg nodig!

Anton: Er was sprake van het perceel Wijngaardsweg 7, en dat is toch hier, of niet soms?

Nes: Ja, dat klopt. Maar wat is het probleem? Laat de burgemeester

maar rustig komen, als hij iets van me moet. Ik ben heus niet bang hoor. (*grinnikend*) Daar komt hij nog wel achter.

Beate: (*angstig*) Maar als het zo mocht zijn, Nes, wat ben je dan van plan?

Nes: Maak je niet ongerust, Beate, ik zal je zoontje heus niets doen hoor.

Anton: Niet? Dat is dan toch wel jammer.

Nes: En, is er anders nog iets?

Anton: (*tot Beate*) Is er anders nog iets?

Beate: Eerlijk gezegd, ik heb een beetje vet gegeten en tegen een slok uit de fles met jouw specialiteit zal ik niet nee zeggen.

Nes: En jij, Anton, heb je ook ergens last van?

Anton: Zij zegt, dat ik gebukt ga onder het verlies van mijn blindedarm.

Nes: (*vrolijk*) Aan zoveel menselijke ellende moet natuurlijk iets gedaan worden. (*haalt ergens uit 'n hoek een fles sterke drank*)

Anton: (*fluisterend tot Beate*) Probeer maar te onthouden waar ze de fles verborgen heeft.

Nes: Daar hebben jullie niets aan, want ik verstop ze elke dag ergens anders, (*schenkt drie glazen, heft haar glas*) Proost! (*allen drinken*) En dit kan ik jullie nu alvast vertellen: zowaar ik Agnes Neuteboom heet: diegene, die me levend uit m'n huis krijgt, moet eerst nog geboren worden.

Anton: (*neemt z'n hoed af, met lichte buiging*) Mevrouw Neuteboom, uw woorden zijn mij uit het hart gegrepen! (*alledrie lachen vrolijk*)

Beate: (*opgewekt*) Kom, Anton, laten we Nes maar niet langer van d'r werk afhouden.

Anton: (*vrolijk*) Ha, ik schijn je te bevallen. Wil je me mee naar huis nemen?

Beate: (*lachend*) Jij hebt er bij ons nog net aan gemankeerd! (*ernstig*) Maar Nes, ook al is meneer de burgemeester mijn zoon, laat je niet door hem inpakken! Wat er ook gaat gebeuren, ik sta aan jouw kant. Al was het alleen maar, omdat ik jou veel langer ken dan hem.

Nes: (*vrolijk*) Dankjewel, Beate. Maar maak je niet ongerust, ik kan jou Evert wel aan hoor.

Anton: Als je me desondanks toch nodig mocht hebben, Nes, deze jongen staat steeds tot je dienst.

Nes: (*vrolijk, op de fles doelend*) Zolang er tenminste nog van dit spul voorhanden is, nietwaar? En nu wegwezen, jullie, (*dirigeert hen af via midden*) Ik heb inderdaad nog van alles te doen.

Beate: Ja, ja, bedankt en tot ziens maar weer. (*onder het afgaan tot Anton*) En wat jouw blindedarm betreft...

Nes: (*grinnikend*) Die twee zijn zeker vergeten, dat ik kleine Evertje vroeger haast dagelijks over de vloer had om 'n lolly of 'n ulevel. (*dromend*) Doorgaans met 'n snotbel tot aan het derde knoopsgat van z'n vestje en natuurlijk zonder centjes. Nee nee, over Evertje hoef ik me geen zorgen te maken. (*af via links*) Maar het zal me niettemin toch benieuwen wat hij van me moet.

Evert: (*met Riebeek op via midden, rondkijkend*) Ze zal vermoedelijk wel ergens anders zijn, maar dat geeft ook niet. U hebt het buiten wel gezien. In z'n totaliteit stelt het perceel niets voor en in hoofdzaak gaat het dus alleen maar om dit huis.

Riebeek: (*z'n papieren bestuderend*) Zo te zien is er zo op het eerste oog inderdaad geen andere mogelijkheid. Ziet u, dit is de bestaande randweg en met het doortrekken van dit stuk, zou de aansluiting op de autosnelweg gerealiseerd kunnen worden. Jammer, dat dit toch wel pittoreske optrekje net tegen de gemeentegrens aan ligt.

Evert: Ach wat "pittoresk", een oude bouwval is het, die hier zomaar lomp in de weg staat!

Riebeek: (*nog steeds z'n stukken bestuderend, peinzend*) Er bestaat niettemin ook nog een andere mogelijkheid, namelijk, de nieuwe weg achter dit perceel te laten lopen. De stukken grond, die dan benut zouden moeten worden, zijn, landschappelijk gezien, van nul en generlei waarde en de aansluiting zou bovendien gemakkelijker en dus ook voordeliger te realiseren zijn.

Evert: Zeker. Maar u vergeet, dat we dan op het gebied komen van onze nabuurgemeente.

Riebeek: Weet ik, maar die zal daar, gezien de onbruikbaarheid van het terrein voor andere doeleinden, nauwelijks moeite mee hebben.

Evert: (*laatdunkend*) O ja, en dan zou de burgemeester van die daar met de eer gaan strijken! Ik denk er niet aan! Nee nee, laat mij maar doen, ik regel dat hier wel met Nes. Wij kennen elkaar al langer.

Riebeek: Des te beter. Maar u beseft toch zeker wel, meneer de burgemeester, dat er, gezien de reeds opgelopen achterstand, nu toch wel enige haast geboden is?

Evert: Meneer Riebeek, ik "regel" dat! Ik doe dat oud mens 'n aanbod, dat ze niet kan laten schieten en zij zal blij zijn, dat ze hier eindelijk weg kan!

Riebeek: Ik hoop het voor u. Maar uit mijn jarenlange praktijkervaring heb ik geleerd, dat vooral oudere mensen zich met ongekende vastberadenheid aan het oude vertrouwde blijven vastklampen.

Evert: Nes is een vrouw met genoeg verstand, om het belang van bepaalde dingen te onderkennen. Zij zal mij, en m'n succes, en natuurlijk ook het belang van de gemeente, niet in de weg staan. Temeer, daar ik al als kleine jongen in dit winkeltje in en uit ben gegaan.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto